

[Socialministeren.]

ja, jeg kom til at sige Kommunisme, fordi Kommunerne er ude som den ærede Ordførers trofaste Forbundsfæller, naar det gælder Kritik af Socialreformen. De er jo ude netop i den modsatte Retning og taler om, hvor kynisk brutalt jeg har nedskaaret o. s. v. ved Socialreformen, med andre Ord akkurat lige saa almindelige Talemaader og kemisk fri for Paavisning af, hvad der skal ændres, som den ærede Ordførers Udtalelser. Nej, hvis der er noget, der er sygeligt human, saa skal det gerne blive ændret, men hvad jeg ikke vil være med til, er at vende tilbage til Fortidens Lovgivning, hverken med Hensyn til Stavnbaand eller med Hensyn til egentlig Fattighjælp. Det havde saa mange uheldige Virkninger for Befolkningen — det kender jeg gennem mange, mange Aars praktisk Erfaring —, at det faar man ikke mig til at være med til.

Den ærede Ordfører profeterede, at der ingen Ro vilde blive om denne Lov, før det foreslaaede Udvalg var blevet færdigt med sit Arbejde. Dette Udvalg vilde aldrig blive færdigt, og hvis der ikke bliver anden Uro om denne Lov end den, det ærede Medlem er i Stand til at præstere paa det Grundlag, han har optraadt paa i Dag, imødeser jeg Fremtiden med fuldkommen Sindsro.

Men af andre Grunde imødeser jeg ikke Fremtiden med fuldkommen Sindsro. Jeg har selv den Opfattelse, at saaledes som det gaar herhjemme, kan det ikke blive ved at gaa. Vi kan ikke blive ved at køre Aar efter Aar med en Arbejdsløshed af det Omfang og med saadanne Lønforhold, som der er visse Steder paa Landet. Det staar i Forbindelse med Krisen. Det er store Problemer, som vil bervirke, at en hvilken som helst Sociallovgivning vil medføre højere og højere Udgifter, samtidig med at større og større Dele af Befolkningen bliver demoraliseret. Men det er ikke Socialreformens Skyld, det er Regeringens og Rigsdagens Skyld, hvis de ikke kan enes om Foranstaltninger paa dette Omraade, som kan bringe Arbejdsløsheden ned og bedre Forhold for Erhvervslivet, som de Herrer siger.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Chr. Petersen): Jeg skulde naturligvis gerne have ladet den højtærede Socialminister faa det sidste Ord — det plejer han jo at sætte Pris paa —, men der blev stillet et Spørgsmaal, som jeg maa svare

paa, nemlig dette: Ønsker de Konservative at vende tilbage til de gamle Forhold, Fattighjælp med Fattighjælps Virkning etc.? Nej, det ønsker vi ikke. Vi ønsker at finde andre Udveje end dem, Ministeren har fundet, Udveje, som kunde faa bedre Virkning, men at vende tilbage til det gamle ønsker vi ikke. Det har vi sagt flere Gange, og det kan man stole paa.

Jeg takker ellers for den udmærkede Diskussion, vi har haft. Jeg husker, at den højtærede Socialminister under en tidligere Forhandling udtalte: jeg optræder nu i min charmerende Skikkelse, og det har jo været Tilfældet i Aften. Kun, naar Socialministeren talte saadan lidt ved Siden af, gik Charmen bort, ellers var den til Stede. Vi banker imidlertid paa Døren, indtil vi kommer indenfor og faar Lov til at snakke lidt om Socialreformen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Chr. Petersen): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes Onsdag den 6. Februar Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg til at redegøre for Danmarks sociale Udgifters Art, Størrelse og Fordeling paa Stat og Kommuner i Finansaarene 1929—30 til 1934—35 og til at stille Ændringsforslag til den sociale Lovgivning.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Arv og Dødsboskifte.